

kamur jih hočejo baje Rusi zvažit, pa je še 520 klm. Če že znašajo japonske izgube samo v zadnjih 13. bitkah čez 80 tisoč mož na suhem, koliko jih bo padlo predno bodo prekoračili to 520 klm. dolgo pot.

Port Artur.

Japoncem se pred Port Arturjem zelo slabo godi. Po dolgotrajnem obleganju se jim je posrečilo dobiti samo edno utrdbo na Volčji gori, ki stoji bolj zase od drugih trdnjav. Poročilo, da nastopi premirje v napadih na Port Artur, je bila le japonska zvijača. Rusi Japoncem seveda tega niso verjeli in so vse nove napade na Port Artur zopet odbili.

Z vsi močjo so napadli Japonci trdnjavo dne 3. t. m. Japonci so prodirali po dolini med Divizijsko in Dolgo goro. To dolino so že Rusi pred dvema tednoma podkopali in položili mine. Vrh min so pa nametali kamenje in vse pokrili s prstjo. Ko so po noči straže javile, da so Japonci pričeli z napadom in da prodirajo tam, kjer so položili mine, niso Rusi nič streljali. Vse je molčalo. Ko so Japonci došli na podloženo polje, so Rusi električnim potom užgali mine. Učinek je bil grozovit. Japonske puške in na kosce raztrgani človeški udje so kupoma ležali na polju. Japonske izgube se niso moge dognati, ker nobeden padlih ni ostal cel, marveč je bil raztrgan na drobne kosce.

V Dalni leži 15.000 bolnih japonskih vojakov. Celo mesto je izpremenjeno v veliko bolnišnico. Kar ni ranjenih, pa s oboleli na živčni bolezni »beri-beri«.

Na morju.

Nek norveški parnik, ki je došel iz Vladivostoka, poroča, da so tam vse ladje nepoškodovane. Samo jedna ima male poškodbe, katere bodo pa kmalu popravljene.

Prvi del baltiskega brodovja je odplul dne 11. t. m. v Vzhodno Azijo. Kdaj da odpluje drugi del, katerega se oborožujejo, se ne ve. Upamo, da se bo tudi na morju za Ruse na boljše obrnilo, ko dojde to brodovje v Tiho morje.

Dopisi.

Iz Slov. Bistrice. (Volilna krivica.) Občina Gornja Loznica šteje čez 500 prebivalcev in 111 volilcev za IV. kurijo. Po § 7. volilne postave bi torej moralo biti volišče v tej občini. A paragraf je paragraf, če ga postaviš prav ali narobe. Tako si je mislil komisar pri c. kr. okrajnem glavarstvu. Odredil je torej volitev za Gornjo in Spodnjo Loznico v občinski pisarni Spodnje Loznice. Ta občina ima 241 duš in 41 volilcev, od katerih je precejšnje stevilo giftnih krotarjev. Zdaj pa je vsled pritožbe vendar le za volišče za Gornjo in Spodnjo Loznico odločena šola pri Sv. Venčesu. Dne 20. septembra, to je kvaterni torek, volite torej, vi kmetje, svojega kmečkega tovariša za poslanca. Zapišite na svojo glasovnico: Thaler Franc, kmet v Št. Ilju v Slov. goricih. To glasovnico oddajte zavito volilni komisiji, legitimacijo pa hranite za ožjo volitev na dan 23. septembra, to je na kvaterni petek. Torej vsi Slovenci iz Gornje in Spodnje Loznice na boj za slovenskega kmeta v šoli pri Sv. Venčesu!

Iz Št. Andraža nad Polzelo. (Naše razmere.) Še ni čisto sedem let od tega, ko smo v našem prijaznem in tihem kotu na južni strani Olske gore živeli prav mirno in srečno. Deželna vlada nas je združila v lastno občino, tako da je sedaj cerkvena občina tudi krajevna. Postavili smo si lepo, novo šolo, dobili po skrbi dobrega našega gospoda župnika tako olepšano hišo božjo, kakoršne nimajo ravno povsodi. Med nami ni bilo prepira in sovraštva, sodišče v Šostanju je imelo z nami tedaj kaj malo opraviti. V občinski odbor smo si volili poštene naše kmete, ki so vestno skrbeli za korist naše občine, kajti drago novo šolo je naša mala občina popolnoma plačala že tedaj, ko so bili župan še Zagorčnikov oče. Obilne

ceste so se popravljale, kolikor je bilo mogoče, napravilo se je tudi nekaj novih mostov in brvi. Občinski reveži so nam tedaj napravljali mnogo stroškov. Treba je bilo vzdrževati kar po dva naenkrat v hiralnici v Vojniku, a koliko je bilo pa še takih, da jih je bilo treba v denarjih podpirati doma itd. Kljub temu so znašale naše občinske doklade potem ko smo poplačali šolo po 21, 22, k večjemu po 23 %! Naša občina je imela skoro najnižje doklade v celim okraju in je bila daleč na okoli na dobrem glasu zavoljo reda, miru in sloge med prebivalci. Občinske volitve so se vršile prav mirno. Dostikrat je bilo treba posebej nagovarjati občane, naj bi vendar prišli k volitvi vsaj v tolikem številu, da bo mogoče izvoliti občinski odbor. Volil se je navadno le z malimi spremembami prejšnji odbor. Saj so se volili možje, kateri so imeli spoštovanje in zaupanje cele fare. Da so bili občani z občinskim gospodarstvom zadovoljni, je pač resnica, zakaj drugače bi se bili pač občinski volitev udeležili v večjem številu in si izvolili druge može, ne pa, da bi jih dohajalo k volitvam komaj toliko, da je bilo sploh mogoče voliti.

Ta ljubi mir in ta sloga, oboje je trajalo do tistega časa, ko se je nenavadno močno pričelo mokraško gibanje v Savinski dolini, in to gibanje je poglajalo svoje valove v naš tih Št. Andraž. Našli so se podpihovci, ki so hujskali naše ljudi zoper »gospodov«, zoper premožnejše občane. Delile so se v veliki meri zloglasne »Luči«, to je bil nek umazan spis, poln sovraštva do duhovnikov in do cerkve. In res, hujškačem se je posrečilo, da so razburili naše poštene in mirne občane tako, da so posebno revnejši izmed njih, zapeljani po krivih prerokih, začeli pisano gledati vsakega, kateremu se je boljše godilo kakor njim. Po celi občini je nekako vrel, skajlen je bil poprejšni blaženi mir. To zmešnjavo si je vedel v svoj prid obrniti mož, na katerega se je pri prejšnjih volitvah čisto pozabilo. Ta mož se je bil pred kakimi dvajsetimi leti naselil tukaj v Št. Andražu. Začetkom se je bavil s čevljarstvom in z obdelovanjem svojega malega posestva, pozneje si je vedel pridobiti tudi krčmarsko obrt ter jel prirejati nedeljske pleske, da bi si privabil več pivcev. To je bilo mnogim po volji. S početka so močno zahajali v njegovo krčmo, premoženje je močno rastlo vedno bolj, tako da je lahko kmalu zagnal sila in kopita v kot in se jel pečati z raznimi drugimi barantijami. Prikupoval je zemljišča kos za kosom. Kmalu je viselo mnogo posestnikov ob njegovi blagajni, skratka, postal je v malih letih najpremožnejši mož cele fare. Jasno, da to, kar se je v tej novi krčmi godilo leto za letom, ni moglo biti povsod novemu občinskemu odboru. No, mož je to tudi sam uvidel, zato je komaj čakal prilike, da bi se znebil tistih, ki so mu bili nadležni. Ko je torej mokraško gibanje razburilo duhove tukaj v Št. Andražu, mislil si je mož: voda je kalna, če si jo napeljem na svoj mlin, bodo sedanji občinski veljaki na suhem in jaz bom prost vsakega nadlegovanja!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mladeniški shod v Slov. Bistrici. V nedeljo, dne 18. septem. 1904 bode mladeniški shod v Slov. Bistrici za okraj Slov. Bistrica. Ob 10. uri bode pri sv. Jožefu cerkveno opravilo samo za mladeniče, po cerkveni slavnosti se koraka v mesto, kjer se takoj vrši veliko zborovanje mladeničev! Mladeniči na noge! Udeležba mora biti sijajna in obilna! Na shodu naj ne manjka noben mladenič našega okraja!

Mladeniški shod na Ljubnem. Ker

se je shod na Rečici zadnjo nedeljo tako dobro obnesel, priredi kat. polit. društvo za gornjegrajski okraj dne 18. t. mes. tudi na Ljubnem mladeniški shod za može in mladeniče. Na svidenje v obilnem številu!

Volilni shodi. Katol. politično društvo »Pozor« v Ptuj priredi v nedeljo, dne 18. sept. t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Finžgerja pri Sv. Lovrencu na Drav. polju volilni shod za občine župnije Sv. Lovrenc, Cirkovca, Gora, Majšperg, Stoperca, Hajdin, Sv. Trojica. Na obilno udeležbo vabi odbor. — Volilni shod priredi ptujsko kat. politič. društvo »Pozor« dne 18. septembra na Zavrchu po večernicah v gostilniških prostorih g. Markoviča. Priglasenih je več govornikov. — Volilni shod priredi »Slovensko društvo« v nedeljo, dne 18. kimovca 1904 ob 3. uri pop. na Jedl. opeku na Pesnici v gostilni g. Mihe Hlade p. d. Suska. Volilci, udeležite se shoda v velikem številu! — Kandidat Fr. Thaler bo imel v nedeljo, dne 18. t. mes. v naslednjih krajih volilne shode: V Poljčanah po rani masi, v Laporju ob 2. uri popol. in v Slov. Bistrici v Posojilnici ob 3. uri popoldne. Volilci, pridite! — V Središču priredi v nedeljo društvo »Sloga« po večernicah volilni shod v šolskih prostorih. Govorita gg. dr. Jurtela in Iv. Kočevar.

Kaj naj zapiše slovenski volilec na volilni listek? Volilci v okrajih Radgona, Cmurek, Ivnik, Arvež, Marnberg, Maribor, Slov. Bistrica zapišejo na glasovnico ali volilni listek: **Franc Thaler, posestnik v Št. Ilju pri Mariboru;** volilci v okrajih: Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško, Šostanj, Konjice, Slovenjgradec zapišejo na volilni listek: **Ferdo Roš, župan v Trbovljah;** volilci v okrajih: Ptuj, Ormož, Št. Lenart, Rogatec, Šmarje, Brežice, Kozje, Sevnica, Ljutomer, Gornja Radgona napišejo na volilni listek: **dr. Miroslav Ploj, državni poslanec itd. na Dunaju.** Vsak volilni listek mora biti natanko tako izpolnjen, kakor smo tukaj povedali. Volilci, pazite!

»Štajerčeve« laži. Umazani »Štajerci« vedno vpije: »Kmet naj voli kmeta!« V mariborskem okraju pa, kjer so Slovenci postavili za kandidata odločno narodnega kmeta Thalerja iz Št. Ilja, priporoča nemškutarski »Štajerci« volitev nemškega kandidata meščana in trgovca Stigerja iz Slovenske Bistrice. Seveda, ako bi bil Thaler nemškutarski kandidat, potem bi ga »Štajerci« gotovo priporočali. Nadalje blati »Štajerci« v svojem zadnjem umazanem lističu na najnesramnejši način našega vrliga kandidata dvornega svetnika dr. Miroslava Ploja ter ga imenuje kandidata »klerikalcev«, dočim slavi »nemca« Wratschkota kot kandidata »naprednih« Slovencev. To je velika laž, kajti g. dr. Ploj je kandidat vseh Slovencev ptujsko-brežiškega okraja, dočim je orahovski Wratschko kandidat Nemecev in »Štajerčinih« nemškutarjev.

Volilci na noge! Iz ptujskega okraja se nam piše, da se v nekaterih volilnih občinah glede volilcev prav nič ne stori in se nihče ne gane. Opozorjamo nujno naše somišljenike, da skličejo v vseh posameznih občinah, kjer se to še ni zgodilo, volilne shode in da potrebno ukrenejo, da bode vdeležba pri volitvah polnoštevilna. Mi moramo ne samo zmagati, ampak mi moramo sijajno zmagati.

»Štajerček« agitira v zadnjem listu za svojega priljubljenega Wratschkota. »Štajerci« piše: Vračko, (čeravno se sam vedno podpiše: Wratschko) Piše, da pride Wratschko vsak dan v dotiko s kmeti in delavci in da ve za njih težnje. Še bolj so mu pa anane težnje njegovih prijateljev meščanov, s katerimi pogosto pije bratovščino. Ali ni najboljši dokaz o nezmožnosti tega moža, da je nezadovoljen z njim celi okraj katerega on zastopa

in da je zadnjič le ša z anim glasom večine prišel v okrajni zastop! Zmagal pa je le vsled agitacije »Südmarskinih« novcev in pa vsled izdejstva nekaterih Slovencev žalostnega spomina. In ta Wratschkota bi rad bil voljen za poslanca, da bi zastopal deset okrajev?! Kdor bo volil Wratschkota, ta si pritisne pečat izdajice na svoje čelo.

Bogati Stiger bi rad zastopal kmete in delavce. Nemci in nemčurji v volilnem okolišu mariborskem so postavili za kandidata nekega Štigerja, ki stanuje v Slov. Bistrici in ima tam veliko trgovino in lepe hiše. Seveda nemčurški, v spakedrani slovenščini pisani »Štajerc«, se mora zopet za tega nemčurskega kandidata potegovati. Kot zasluge navaja, da je iznašel Štiger streljanje proti toči. Pa, zakaj? Zato ker ima on zalogo smodnika in je mislil, da bo prodal mnogo smodnika za to streljanje. Seveda mu je ta up splaval po vodi, ko je dovolila dežela ceneji smodnik za to streljanje. Drugič ima Štiger največje vinograde v okolici mesta. Toraj ni tega streljanja vpeljal zaradi tega, da bi drugim ljudem pomagal, ampak zaradi svojih vinogradov!!! Vrhote pa niti Nemci ne marajo vsi Štigerja, ter pravijo, da ne gredo njega volit. Slovenski kmetje, delavci, hlapci, viničarji, mislimo, da vendar ne boste vi volili tega Štigerja, katerega niti njegovi tovariši ne marajo! Volite vsi slovenskega kandidata g. Franca Thalerja, posestnika v Št. Iliju pri Mariboru!

Volilec pozor. Gustav Stiger naznanja v Mariboru po lepakih, da je odločnega nemškega prepričanja bil in bode. Na deželi pa se laska slovenskem volilcem in je skuša dobiti na limanice. V nedeljo je imel celo shod v slovenskem Račju. Od vseh, ki se vam ponujajo za poslanca je samo naš kandidat g. Franc Thaler Slovenec, samo on želi Slovence pomagati. Kdor je Slovenec, more voliti le Franca Thalerja.

„Gliha vkup štrih.“ Kakor vedno, našli so se tudi za bodoče volitve Nemci in »Štajerčevi« nemškutarji. Nemci in »Štajerčijanci« v volilnih okrajih Ptuj, Ormož, Brežice, Šmarje, Kozje, Rogatec, Ljutomer, Gornja Radgona, Št. Lenart zvezali so se proti Slovincem navedenih volilnih okrajev ter so postavili svojega »nemškega« kandidata ljubljence nemških advokatov, Wratschkota proti našemu dičnemu slovenskemu kandidatu dr. Ploju. No, bomo videli, kdo bo močnejši; ali združeni Nemci in nemškutarji, ali pa mi Slovenci.

Iz Slov. Bistrice nam pišejo: Kmet naj voli kmeta! Zakaj se vriva Stiger med slovenske kmete? Ko so ga pred devetimi leti hoteli Slovenci in Nemci voliti za okrajnega načelnika, ni sprejel te časti, ampak rekel, da neče od bindišarjev voljen biti! Čujte to, kmetje slovenski! Pravijo, da Štiger stori veliko za slovenje-bistrski okraj. Ali gre iz njegovega žepa? Ali ne plačujete okrajnih doklad? Streljanje proti toči je bojda njegova zasluga. Hm! hm! Koliko je letos pomagalo, vidite na posmojenih, obtolčenih goricah. Ja veste kaj! Streljanje proti toči pride veliko dražje, kakor si mislite. Seveda plačuje dežela strelce in strelivo, pa v deželno mavho morate polagati le vi, kmetje, svoje doklade. Tudi se je priračunalo, da je streljanje dražje, kakor če toča pobije. Kakšno zaslugo ima torej bogati gospod Stiger? Kne zasluge mu ne moramo odrekati. On je kriv, da se protestantizem, kriva vera Lutrova, širi v Slov. Bistrici. On je dovolil protestantovsko opravilo v obrtni mestni šoli. Sam gre k vsakemu protestantovskemu opravilu, k sv. maši katoliški pride le enkrat v letu, na cesarjev rojstni dan. Po njegovi zaslugi bodo bojda drugo leto v Slov. Bistrici začeli zidati protestantovsko cerkev. Ali potemtakem more katoliški, veren slovenski kmet voliti Štigerja? Tisočkrat ne! — Kdaj se vam je on predstavil? On misli, da se ga tako bojite, da ga bote gotovo volili. Ne, ne, tisočkrat ne! — Prosti slovenski kmetje, ali hočete nazaj nemški bič, s katerim so Vas tepili

nemški grajščaki in meščani v prejšnjih stoletjih. Poglejte gradove na vaših gričih. To so znamenja Vaše nekdanje sužnosti! Poglejte nemška mesta sredi Vaših poljan. Ta mesta so Vas nekdanj strahovala. Ali Vas še naj naprej? Mestna gospoda naj voli svojega, Vi pa svojega kandidata, ki je meso od Vašega mesa, kost od Vaše kosti! Kmetje, saj niste Štigerjevi hlapci, komiji in svinski pastirji!

Mariborske novice. Anton Majcen, ki sedi pri tukajšni sodnji obdolžen umora Antonije Pozeh, ima baje še eno zločinstvo na vesti. Oropal je 14. aprila t. l. kmetico Ano Frangež v gozdu blizu Maribora, ko je šla domu v Majšperg. Sodnija pridno preiskuje »dela« Majcenova. —

Mladeniški shod na Brinjevi gori. Poročilo o tem krasno uspelem shodu smo morali odstaviti, ker nam je sedaj treba poročati o volilnem gibanju. Poročilo priobčimo prihodnjic.

Poročila o volilnih shodih. Različna naznanila in poročila o volilnih zadevah so nam došla v tako obilnem številu, da smo jih morali znatno krajšati, ako smo jih sploh hoteli že v tem listu objaviti. In v tem listu smo jih morali, ker prihodnji list izide že po volitvah. Naj nam torej oprostijo gg. sotrudniki! Vsled tega je moralo izostati tudi poročilo o shodu dne 8. sept. pri Sv. Benediktu v Slov. gor., kjer so govorili gg. Fr. Žmavec, Gomilšek in Roškar ter o shodih dne 11. t. m. v Laporju, kjer je govoril č. g. župnik Medved, na Bišu v Sl. gor. ter v Ribnici, govoril g. dr. Rosina.

Ogenj. Dne 2. t. m. je šla huda nevihta čez občino Kozlovci. Pri tem je udarila strela v gospodarsko poslopje Jožefa Knez v Dragotincih. Poslopje je zgorelo do tal. — Velik požar je uničil dne 31. avg. hišo in gospodarsko poslopje Jurija Cafuta in kočjo Gasparja Hrastnika pri Sv. Marjeti na Drav. polju. Goreti je začelo pri koči Cafute; od tam se je ogenj razširil bliskovo na ostala poslopja. —

Volilec je na Bizelskem 670, Bišetki vrh 77, Biš 65, Trnovska ves 65, Sv. Lovrenc v Slov. gor. 244, Sakušak 134, Hlaponci 117, Zagorci 77, Dragovič 75, v Št. Petru pri Mariboru 260, Sv. Lovrenc v Slov. gor. 244, Sakušak 134, Hlaponci 117, Zagorci 77, Dragovič 75, Moškanjci 95, Gorišnica 94, Formin 54, Gajovci 58, Mezgovci 57, Cvetkovi 122, Podgorci 137, Zavre 60, Turški vrh 56, Gorenjski vrh 140, Andrenci 72, Smolinci 77, Župetinci 51, Sv. Benedikt 130, Sv. Jurij 98, Gočova 81, Biš 64, Verjane 45, Senarska 88, Sv. Trojica 71, Gornji Borčič 35, Spodnji Borčič 66, Sv. Trije Kralji 64, Ihova 73, Tronkova 60, Jablanec 86, Cerkevnik 54, Čagona 70, Kremberg 61, Ledinek 62, Žitce 67, Št. Lenart 131, Malna 77, Srednji Gasteraj 73, Žitence 69, Spodnji Gasteraj 62, Zgornja Voličina 108, Osek 113, Rogoznica 44, Žikarce 79, Zamarkovo 57, Šetarova 53, Selce 118, Zimica 103, Spodnja Voličina 108, Drvanja 93, Brengova 42, Korena 153, Cogetinci 89, Dne 20. septembra vsi na volišče in odvagan bo velik del glasov nemčurskega Ptuj! Dajmo jih!

Umrla je dne 2. kimovca po kratki bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče gospa Marija Rajh roj. Mlakar, posestnica in soproga kovaškega mojstra na Črešnjevcu, stara komaj 36 let. Kako je bila rajnska priljubljena, pokazal je njen pogreb, katerega se je udeležila nebrojna množica ljudstva ne le samo iz domače, ampak tudi s spodnjepolskavske župnije. Po slovesnem sprevodu na pokopališče ob navzočnosti domačih č. gg. je zapel ob grobu domači pevski zbor pod vodstvom g. nadučitelja ganljivo nagrobno. Znani govornik je govoril v srce pretresujoče slovo in jo stavil v vzgled kot vzor žena ter pravo, skrbno mater svojih otrok. N. v m. p. l.

Sv. Barbara niže Maribora. Naš kraj nima svoje vozne pošte ter je v zvezi s Št. Lenartom v Slov. gor. in ta z Mariborom.

Vsled tega se imenuje naš kraj Sv. Barbara pri Mariboru, ozir. Sv. Barbara niže Maribora ter se ne imenuje več Sv. Barbara pri Vurbergu kakor poprej, dokler še Vurberg ni imel svoje pošte, katera je pa v zvezi s Ptujem. Kadar se naredi naslov Sv. Barbara pri Vurbergu, tedaj gre vsako pismo v Ptuj in potem na Vurberg, od tu še le drugi dan to pot nazaj na Maribor skozi Št. Lenart k nam. To povzroča zamudo pisem oziroma poštinih pošiljatev.

Iz Jarenine nam poročajo: Ponesrečen socialdemokratski shod! Zadnji teden smo bili tako srečni, da smo imeli tukaj socialdemokratskega agitatorja. Nosil je okoli vabila za shod, ki je bil napovedan na Malo Gospojnico v gostilni Očkrlovi v Vajnu. Najprej je skušal dobiti kakega jareninskega gostilničarja na limanice, da bi dal prostor za njih shod. Pa se je močno spekel. Naši gostilničarji so že toliko značajni, da takim ljudem hitro vrata pokažejo. Pa tudi s svojimi vabili je imel rudečkar smolo. Ker je videl, da ni varno vse, dal je več sto vabil solskemu slugi, ki je nosil opominske liste okoli, naj tudi socialdemokratska vabila razdeli. Ta ni vedel, kaj nosi s seboj. Pride domu in jih pokaže svoj hčerki. Ta je pa hitro sprevidela, kaj tiči za temi vabili in jih vrže v gorečo peč. Čast vrli deklici in odbornici »dekliške zveze!« Seveda zdaj za shod skoro nihče ni vedel. Ob 4. uri bi moral biti. Razven 6 naših mož ni nihče prišel. Socialdemokrat začne razvijati svoj program. Pa od vseh strani mu krepko ugovarjajo. Čudili smo se, kako se naši može in fanje zavedajo svojih katoliško-narodnih načel. Nazadnje jo je rudečkar popihal, češ, da tu so še malo zavedni ljudje. O, so zavedni, pa za socialdemokratske norosti ne. Cela reč je sicer »špas«. Pa nekaj drugega je, kar naše Jareninske jezi, namreč, da gostilničar Očkr! pusti takim ljudem v svojih prostorih zborovati. Zadnjič je pripustil, da so imeli »südmarskovci« pri njem shod, zdaj pa rudečkarji. Mnogi so sklenili, ogibati se te gostilne. To za danes, mladi gospod Očkr! Prihodnjic vam bomo pa več povedali. Mi imamo mir zdaj v Jarenini in ne bomo pustili, da bodo hujskači kalili mir. Bodite pametni in ne držite se teh ljudi, ki so proti naši narodnosti in proti naši sv. veri!

V konkurz je prišel trgovec Jurij Regoršek v Gaberniku. Bil je hud nasprotnik Slovencev. Tako izginjavajo ti ljudje kakor rosne kapljice, kadar se prikaže solnce.

Iz Pečie pri Podsredi se nam poroča: Učitelj Čuček iz Pečie pri Podsredi pridno agitira za »Štajerčijanca« Vračkota. Čuček je volilni komisar v občini Križe in se hvali okoli, da bo delal na to, da bodo vsi Križevljani volili Vračkota. G. okrajni glavar, vam je li to znano?

Sv. Peter pri Radgoni. Črešnjevsko oliko imajo v najem pivci v Kremplovi oštariji. Mirno mimo idočega človeka ti nahujejo s takim kričem in vrisčem, kakor se čuje menda le med divjaki v Afriki. Je pač umljivo med ljudmi, katerih evangelij je — »Štajerc«, in v krčmi, katere lastnik je v slahiti z Vra—. V Zbigovcih pa je oliko na prodaj v Cencekovi gostilni. Ko so se vračala dekleta z dekliškega shoda pri Sv. Trojici in nesla seboj križ, se obregne neki vinski bratec in pravi med divjim krohoto drugih: »Glejte, ta pa neše grablje!« Tako daleč so torej napredovali v neumnosti in zlobnosti zbigovski »Štajercmani«, da ne razločijo več križa od — grabelj. Naj se le čuvajo, da jim enkrat Tisti, katerega tako brezbožno zasramujejo, ne pokaže namesto križa — grabelj! Res, sadovi »Štajerca« že dozorevajo! Ali ne, gospod cekmešter K.?

Iz Dornove se nam piše: Alojz Muršič, glavni sokrivce umora Cecilije Segula v Dornovi, bil je od začetka izhajanja sotrudnik in naročnik »giftne krote«. On je pred leti tudi izumil nemškutarjem in »Štajercijancem« na ljubo znano pesem »O kmetiskem stanu«. Ni torej čudo, da je postal on giften in za

človeško življenje nevarno. Sotrudniki in naročniki te golazni imajo s tem zopet en korak — naprednjašča!

»Štajerc« se je izdal. V zadnjem listu piše »Štajerc« o nekem »novem kurzu« ministrskega predsednika Körberja, kateri se baje nekaterim strankam (tudi njegovi!) ne dopade in žuga, da se mu bodo na tem »novem potu« polena pod noge metala, kakor Badenju. In kakšna je ta nova pot? Ministrski predsednik je enkrat dal Slovanom zopet drobtinico pravice, dovolil je v Šleziji na tamošnjem učiteljsku slovensko paralelko. Torej »Štajercu« ni prav, da so dobili Slovani svojo šolo! Ali ni to torej popolnoma nemčurški list? Seveda to v svojem bornem sestavku samo namigava, kajti jasno si ne upa nastopiti s svojimi nemčurskimi mislimi, drugače bi se sam vgriznil v svoj lažnjivi jezik, ker zmiraj piše, da je za slovenskega kmeta!

Ščavnica — Ščavniški dol. Zadnje dni je bilo brati po časnikih, da obhsja letos g. Matevž Spende v Ščavniškem dolu 25 letnico učiteljevanja. Kje učiteljuje gosp. Spende, vemo; a kje je »Ščavniški dol«, tega ne vemo. Ščavničarji odločno ugovarjamo, da bi se ime naše občine »Ščavnica« pretvarjalo po nemškem »Štainztal« v »Ščavniški dol«. Živa duša ne govori tako, vsilili nam ne bodo tega izrazi, če ga še tolikokrat obesijo na šolsko poslopje. Ščavničarji smo doma na »Ščavnici« ne v »Ščavniškem dolu«.

Iz Brežic se poroča: V petek, dne 2. t. mes. je strašna nevihta hrumela čez brežiško polje. Dež je lil kakor iz škafa. V Malem vrhu je vdarilo v hišo Fr. Ferencaka ter je zgorela hiša do tal. Posestnik ima okoli 2000 kron škode. Sotla je izstopila iz bregov in je preplavila vse nižje ležeče njive in travnike. Uničila je skoro vso otavo, ko imamo letos že tako malo sena.

Za delavce, ki nameravajo iti na Rumunsko. Dozdaj se je večkrat pripetilo, da so uradniki naše avstro-ogrške delavce, ki so nameravali iti tje delat, na meji ustavili in jim vstop na Rumunsko zabranili. To se je zgodilo zato, ker niso ti delavci imeli od svojih političnih oblastev podrobnih potnih listov. Rumunski minister za zunanje stvari je izdal še pred letom dni v tem oziru odredbe, ki se tičejo zunanjih delavcev, in glede avstro-ogrskih delavcev obvestil o svojih korakih tudi naše ministrstvo. Naj torej noben delavec ne pozabi iti k okraj. glavarstvu po potni list, če misli iti v to deželo delat. Brez tega ne sme nihče čez mejo v to deželo!

Volilni shodi.

Franco Thaler.

Sv. Križ pri Mariboru. V nedeljo, dne 11. t. m. je priredilo »Sloven. društvo« volilni shod pri Sv. Križu pri Mariboru. G. dr. R. Pipuš iz Maribora je mnogoštevilnim volilcem v daljšem govoru priporočal kandidata Franca Thalerja in povdarjal, kako potrebno je, da dne 20. kimovca nobeden volilec ne ostane doma in da volijo vsi enoglasno Franca Thalerja. Kandidatura Franca Thalerja in volilci so le obžalovali, da gosp. Thalerju ni mogoče zavoljo kratkega časa se predstaviti osebno vsem volilcem.

Volilni shod v Spodnjem Dupleku. V gostilni gosp. Valentina Šobernika v Spod. Dupleku priredilo je »Slovensko društvo« volilni shod za našega kandidata kmeta Franca Thalerja. Prvi govornik, g. dr. Serbec, bavil se je v svojem govoru z narodnim vprašanjem, pojasnjeval, da so Nemci krivi narodnega spora, ker nam kratijo naše postavno zajamčene pravice, razkrinkal lažnjivost zloglasnega »Štajerca« in rotil navzoče slovenske kmete, naj ostanejo zvesti svojemu narodu. G. dr. Milan Goršek priporočal je v navdušenem govoru našega kandidata, kmeta Franca Thalerja iz Št. Ilje. Povdarjal, da

Thaler kot kmet bo zastopal kmete dosti bolje, ker bo čutil na lastni koži, kaj je kmetu potrebno; ako je Štger res tako imeniten mož, naj ga Nemci izvolijo v mestni skupini, kjer imajo 25 mandatov na razpolago. Sledili so navdušeni »živijo«-klici ter se je kandidatura g. Thalerja enoglasno sprejela. Želeli bi, da bi še večkrat prišli gospodje iz mesta med nas, da bi se o tem ali onem pomenili. Na dan volitve pa gotovo ne bomo zadnji!

Št. Peter pri Mariboru. Včeraj dne 11. t. m. po rani maši se je vršil v narodni gostilni Murščevo volilni shod. Predsednikom je bil izbran veleposesnik gospod Lorber, zapisnikom č. g. Kocbek. Predsednik v pozdravnem govoru razloži pomen shoda ter povabi g. Ant. Korošca iz Maribora, da poroča o kandidatih za deželni zbor v mariborskem volilnem okolišu. Gospod Korošec se je odzval povabilu v daljšem, stvarnem govoru, v katerem je natančno opisal stranke in kandidate, ki se bore za mandat v mariborskem okraju. Priporočal volitev g. F. Thalerja, kmeta v Št. Ilju. Tudi g. Kocbek navdušuje v izbranih besedah navzoče volilce, da volijo dne 20. septembra enoglasno slovenskega kandidata. Nato se je soglasno sprejela kandidatura dospoda Thalerja in gospod predsednik je zaključil shod, ki se je vršil mirno in v najlepšem redu.

Ferdo Rož.

Vitanje. Potrebno je bilo, da je kandidat g. F. Rož imel volilni shod tudi v tem kraju. Kajti tu so kmetje potrebni pouka, ga tudi željni, a še bolj nujno je vzpodbujanje. G. F. Rož je poljudno razložil, kako se hoče kot poslanec potegovati za pravice in koristi svojih volilcev, nakar so v obilnem številu zbrani posestniki navdušeno obljubili, dne 20. t. m. zanj oddati svoje glasove. Deželni poslanec g. dr. Hrašovec je razlagal težavno stališče slovenskih poslancev v Gradcu. Kako potrebno je, da se vsi volilci udeležijo volitve, je dokazoval g. dr. Karlovšek. Dober je bil zgled, ki ga je govornik povedal: trije gredo pit in se zmenijo, da bodo enako plačali, a eden bo pil le tedaj, če mu dovolita druga dva. Ko je govornik vprašal, kdo bi hotel biti v taki kompaniji, so vsi smeje odkimali. Tako se godi nam Slovincem sedaj. In če se ne zmenimo za deželnozborske volitve, bomo še naprej z Nemci enako plačevali, a oni nam ne bodo dajali ne pravic in ne koristi. G. Rebek je poudarjal potrebo slovenskih obrtnih sol. Vspodbujal je volilce k zavednosti. Večkrat bi bilo tukaj treba odpirati oči Slovincem in tudi našim nasprotnikom.

Dr. Miroslav Ploj.

Sv. Rupert v Slov. gor. V nedeljo, dne 11. t. mes. je pri nas zborovalo katol. polit. društvo za okraj Sv. Lenart. Govoril je deželni in državni poslanec R. obič o delovanju, ozir. nedelavnosti drž. zbora in o dosežanjih žalostnih razmerah dežel. zbora za nas Slovence. G. govornik se nadeja, da bo gotovo boljše, ko bo nastopilo v deželni zbornici namesto osem, deset slovenskih poslancev. Zato pa krepko naglašal: G. dr. Ploj, ki je postavljen kandidatom za volilni okraj ptujski, mora biti naš poslanec. Močni »živijo«-klici so odgovarjali govornikovim besedam. Na nekatere interpelacije je g. poslanec odločno in stvarno odgovoril, da so vprašalci bili vidno veseli. Nato je nastopil izvrstni mladenič g. Rožkar od Sv. Benedikta. V krepki besedi, z močnim glasom nam je razložil pomenljivi dan 20. septembra t. l. Volit bomo šli, pa koga bomo volili? Dr. Ploja, dvornega svetnika na Dunaju. »Živijo doktor Ploj!« je zadonelo po sobi. Pravi se sicer: »Kmet naj kmeta voli«, kmet pa, ki ga »Štajerc« priporoča, je sicer kmet po stanu, a ni kmet po življenju in dejanju. Tudi ni slovenski kmet, ker sam pravi, da je Nemec. Mi pa, predragi, hočemo svojega slovenskega zastopnika, torej proč s kandidatom, kojega

nam nemški »Štajerc« v slovenski obliki vsiljuje. To so glavne poteze njegovega krasnega govora, za kar bodi sigurnemu zastopniku pristréna zahvala. Po nekaterih razgovorih je gosp. predsednik, dr. Tiplič, zdravnik pri S v Lenartu, zahvalil se gg. govornikom ter zaključil zborovanje. Mi pa smo se razšli z obljubo, da dne 20. septem. volimo dr. Ploja deželnim poslancem.

Smarje pri Jelšah. Volilni shod, katerega je sklical za naš okraj v nedeljo 11. t. m. g. dr. Friderik Ploj kot kandidat za novo deželnozborsko skupino, se je dobro izvršil. Kandidat nam je razložil pomenbo volitve in kaj se bo delalo v novem deželnozborskem zasedanju. Sprejela se je enoglasno in navdušeno njegova kandidatura. Konečno se je še na shodu izrazilo n kaj važnih razločij in zahvala gospodu poslancu za njegovo delovanje v državnem zboru.

Sv. Janž na Drav. Dne 4. sept. se je vršil tukaj na vrtu Zelove gostilne precej dobro obiskan volilni shod. Dr. Fr. Jurtela je v poljudnem govoru obrazložil pomen sedanjega in krivičnosti prejšnjega volilnega reda. Trebalo je 33 let, predno se je v tem oziru četudi ne veliko, vendar vsaj nekaj doseglo. Priporočal je nato kandidaturu dr. Ploja, za katerega so se zavzeli močje na zaupnem shodu v Poljčanah, pri katerem so imeli pretežno večino kmetje. Da se je postavil dr. Ploj za kandidata, za to govori več praktičnih razlogov. Prvič pomen dr. Ploj prav dobro teži naše kmetijske in delavskega ljudstva, drugič stanuje na Dunaju, kjer lahko vsak čas posreduje in se poteguje pri višjih faktorjih za interese kmet. ljudstva. Za vzgled naj so nam Ptujčani sami. Ceravno imajo doma trgovce in obrtnike, ki bi bili sposobni za poslance, vendar imajo enega poslanca bivajočega na Dunaju, enega pa v Gradcu iz zgoraj navedenega vzroka. Dne 20. sept. naj pridejo torej vsi zavedni Janževčani volit dr. Ploja. Zatem povzame besedo kmet Fr. Resek, ožigosa v vrlo šaljivem govoru sletarijo ptujskega »Štajerca« in njegovih privrčencev, opominja volilce, da se gotovo udeležijo volitve ter se končno zahvali g. deželnemu poslancu kot prireditelju in g. prof. Zeleniku kot predsedniku voliln. shoda.

Sv. Marjeta nižje Ptuj. Tu se je vršil volilni shod ob mnogobrojni udeležbi volilcev tukajšnjih in sosednjih občin z zelo povoljnim uspehom. Predsedoval mu je preč. g. župnik Vekoslav Šuta, ki je opetovano naglašal važnost bližajočih se volitev. Popolno sliko prizadevanja slov. poslancev za pridobitev četrte kurije in direktnih volitev sploh je podal v krepkih, poljudnih besedah naš poslanec g. dr. Jurtela kot glavni govornik tega shoda. Razjasnil je tudi, kaj da je napotilo zaupnike, da so se odločili za kandidaturu gospoda dvornega svetnika dr. Miroslava Ploja in ožigosal vse hinavske trditve in hlimbe nemškutarjev in socijalnih demokratov. Enoglasno odobravanje in dolgotrajno, živahno ploskanje je sledilo kot zahvala govorniku za njegov trud. Velepomembno pa je, da sta se oglasila k besedi tudi dva narodna kmeta, g. Tašner in g. Vršič, ki sta v nepričakovano jedrnatih besedah vsodbujala navzoče, da storijo 20. t. m. svojo narodno dolžnost sebi in korist in nasprotnikom v dokaz naše odločnosti. Pričakujemo vedno več takih nastopov, ki bodo najslajnejše pričali, kako grda in vedoma podla je trditev naših nasprotnikov, da na Štajerskem »hujska« le par duhovnikov in odvetnikov, ampak da je res, da se tudi naše ljudstvo zaveda svojih dolžnostij in pravic ter stoji odločno na strani svojih voditeljev. Z zahvalo govornikom in zborovalcem je zaključil g. predsednik zborovanje.

Sv. Križ tik Slatine. Volilni shod v Slatini je bil v nedeljo 11. sept. ob pol 4. uri popoldan. Naš državni poslanec dvorni svetnik gospod dr. Ploj, kandidat za splošni volilni razred za ptujski okraj, obiskal je ta dan Smarje in Slatino, se predstavil tukajšnjim volilcem, katerih se je precejšno število zbralo,